

گفتگو با فرید پرتوی، هماهنگ کننده سراسری "اتحاد بین المللی در حمایت از مبارزات کارگران ایران"

امر همبستگی بین المللی با مبارزات کارگران ایران باید میان تشکلهای کارگری نهادینه شود

بیانیه مطبوعاتی اعلام موجودیت "اتحاد بین المللی در حمایت از مبارزات کارگران ایران" را در تاریخ ۲۴ ژانویه ۲۰۰۰ دیدیم. نقطه عزیمتتان در ایجاد این نهاد چه بود و چه مسیری را طی کردید؟

طرح اولیه این نهاد از ژانویه ۱۹۹۹ میان تعدادی از رفقا و دوستان از جمله رضا مقدم، حمید محمودی، تعدادی از فعالین جنبش کارگری کانادا و من مورد بحث و تبادل نظر بوده است. اساس نقطه عزیمت ما طی این دوره، در گیر نمودن جنبش کارگری بخصوص در کشورهای اروپا و آمریکا در پروسه تشکیل این نهاد و ادامه کاری و گسترش آن بوده است. منتهی از آنجا که ما از آمادگی بهتری برای پیشبرد این امر در کانادا برخوردار بودیم، عمده فعالیتهای مقدماتی و بخش اعظم تماسهایمان تا مقطع اعلام موجودیت "اتحاد بین المللی" به کانادا محدود ماند. از مارس ۱۹۹۹ به اینطرف، ما مجموعه گسترده ای از جلسات حضوری، تماسهای تلفنی و مکاتبات "ای-میلی" و فکسی با کنگره کار کانادا (اتحادیه سراسری کارگران کانادا)، اتحادیه کارگران پست کانادا، اتحادیه کارگران اتومبیلسازی کانادا و اتحادیه کارگران خدمات عمومی کانادا داشته ایم.

این تماسها حول چه نکات و موضوعاتی بودند و چه کسانی مورد تماس قرار گرفتند؟

طرح اولیه این نهاد را نخست با ژان-کلود پاروت و حسن یوسف معاونین اجرایی دبیر کنگره کار کانادا مطرح کردیم. ما طی چند نشست و مکاتبه، در مورد تغییر و تحولات سرمایه داری در ایران و نقش دولتهای غربی و رسانه های رسمی در دفاع از جمهوری اسلامی از طریق خاتمی و "توسعه سیاسی" توضیحاتی دادیم. هر چند کنگره کار کانادا و بطور مشخص ژان-کلود پاروت و حسن یوسف آشنایی قبلی قابل ملاحظه ای نسبت به وضعیت طبقه کارگر ایران داشتند، ما باختصار در مورد جوانبی از اوضاع اقتصادی فلاکتبار کارگران ایران و بی حقوقی صنفی و سیاسی آنان بحث کردیم، به نقش سرکوبگرانه شوراهای اسلامی و نهادهای باصطلاح کارگری وابسته به رژیم جمهوری اسلامی اشاره نمودیم و تاکید کردیم که کارگران ایران در مبارزاتشان برای احقاق حقوق خود تنها هستند و فقط میتوانند بر روی همبستگی بین المللی توسط کارگران در کشورهای دیگر حساب کنند.

اما کنگره کار کانادا و اتحادیه های دیگر در گذشته همبستگی خود را با کارگران ایران از طریق قطعنامه ها و یا نامه هایی اعتراضی به جمهوری اسلامی نشان داده اند. این تاکید برای چه بود؟

این نکته شما کاملا درست است و ما هم با تاکید بر اهمیت فعالیتهای متنوعی که تا کنون

در رابطه با همبستگی بین المللی با کارگران ایران شده است، توضیح دادیم که این همبستگی به درجاتی تاکنون موجود بوده است و تاثیرات مثبت خود را داشته است. صحبت کردیم که از سال ۹۰ به این طرف دهها نامه، قطعنامه، طومار و غیره در سراسر دنیا در دفاع از مبارزات کارگران ایران به همت فعالین کمیته ها و کمپینهای مختلف همبستگی با کارگران ایران از اتحادیه های کارگری در اروپا، کانادا و آمریکا گرفته شده است. به مدد تلاشهایی از این قبیل، دیگر لازم نیست هر بار توضیح دهیم که در ایران کارگر صنعتی داریم، جنبش کارگری داریم و اینکه ایران جامعه ای سرمایه داری با میلیونها کارگر مزد بگیر و یک حکومت سرکوبگر ضدکارگر است. با ذکر این نقطه قوت، استدلال نمودیم که این سطح از فعالیت ضمن اینکه کماکان لازم و موثر است، اما محدودیتهای خود را داشته و دارد. بطور مثال می توان گفت که دستاندرکاران این عرصه عمدتا به فعالین کارگری "ایرانی" و "اکتیویستهای ایرانی" که کمیته ها و گروههایی را در دفاع از کارگران کشور خود و بمنظور اعلام همبستگی با جنبش کارگری محل اقامتشان در تبعید تشکیل داده بودند، محدود ماند. لذا با وجود موفقیت در گرفتن نامه های اعتراضی، که معمولا از خصلتی واکنشی برخوردار بودند، فعالیتهایمان اساسا از چهارچوب فعالین کارگری "ایرانی" فراتر رفت. جدا از مباحث، معضلات و محدودیتهای مهم دیگری که در خصوص امر همبستگی بین المللی کارگری کماکان مطرح هستند و نیاز به ارزیابی، پاسخگویی و بدیل دارند، محدودیتهای عملی فوق الذکر موجب شدند که جنبش کارگری در کشورهای مختلف بطور مستقیم درگیر و حامی این فعالیتها و شریک اهداف آن نشود. برای مایی که هدف ایجاد "اتحاد بین المللی" را دنبال می کردیم، دیگر محرز بود که امر همبستگی بین المللی با مبارزات کارگران ایران باید از این سطح فراتر می رفت. باید وارد مرحله ای از جنبش همبستگی با کارگران ایران با خصوصیات "فرا ایرانی" و نهادینه شده می گشتیم. رهبران کارگری و اتحادیه ها و سازمانهای کارگران در غرب نه تنها لازم و مهم است که نامه های اعتراضی به جمهوری اسلامی بنویسند، بلکه می توانند مستقیما در راه انداختن نهادی بین المللی در دفاع از مبارزات کارگران در ایران شرکت کنند و نقشی موثرتر ایفا نمایند.

واکنش پارتو و یوسف چه بود و همکاری آنان با این نحوه جدید همبستگی با کارگران ایران چگونه جلب شد؟

ژان-کلود پارتو و حسن یوسف این ایده را جالب و عملی دانستند. مهمترین مسئله برای آنان روشنتر شدن اهداف و نوع فعالیت چنین نهادی و نقش عملی خود آنان بود. توضیح ما این بود که این پیشنهادی کاملا باز است و بسته به پیشنهادات و فیدبک آنان تنظیم خواهد شد. همزمان، ما طرح این نهاد را با دارل تینگلی دبیر وقت اتحادیه کارگران پست کانادا، اورت هوگرتز و دیوید بلیکنی از نمایندگان سراسری اتحادیه پست در میان گذاشتیم. آنها بلافاصله حمایت خود را از چنین نهادی اعلام کردند و پیشنهادات متنوع و زیادی در مورد نحوه پیشبرد آن و همکاریهایی که خودشان و دیگران می توانند داشته باشند با ما در میان نهادند. با اینوجود، پروسه تاسیس رسمی اتحاد بین المللی، بدلیل تقارن با برگزاری کنوانسیون کنگره کار کانادا و پیشنهادات بعدی ژان-کلود پارتو و حسن یوسف، از مارس تا نوامبر ۱۹۹۹ بطول انجامید. از اینرو پی گیری کردن قضیه با اتحادیه های پست، اتومبیل سازی، خدمات عمومی و اتحادیه های دیگر عملا منوط به روشن شدن نحوه مشارکت کنگره کار کانادا شد.

پیشنهادات پاروت و یوسف در چه زمینه هایی بودند و چه تغییراتی را در مسیر تشکیل اتحاد بین المللی باعث شدند؟

طی مکالمه تلفنی و تماس حضوری‌ای که در تابستان ۹۹ با حسن یوسف داشتم، وی تاکید نمود که هر دوی آنان، یعنی ژان-کلود و حسن، راجع به طرح و بیانیه پیشنهادی‌ای که برایشان فرستاده بودم طی جلسه‌ای گفت و گو کرده و ملاحظه خاصی، به جز نکاتی اصلاحی در رابطه با بیانیه اعلام موجودیت و اهداف آن، نداشتند. در عین حال ترجیح و پیشنهادشان این بود که بهتر و موثرتر می‌بود که این نهاد و اهداف آن مستقیماً و رسماً توسط کنگره کار کانادا حمایت می‌شد، چرا که در اینصورت از امکان و موقعیت مساعدتری برای پیشبرد اهدافش برخوردار می‌گردید. ما از این پیشنهاد استقبال نمودیم. پس از آن، پل پیروت نماینده سراسری کنگره کار کانادا در امور بین‌المللی با ما ارتباط برقرار کرد و پی‌گیری همکاری با کنگره کار کانادا از طریق وی دنبال گردید. در این مدت، ما بیانیه اعلام موجودیت "اتحاد بین المللی در حمایت از مبارزات کارگران ایران" را با همکاری و در نظر گرفتن فیدبکها و اصلاحات پل پیروت تهیه نموده و در اختیار کن جورجیتی رهبر جدید کنگره کار کانادا، برای تصویب قرار دادیم. در اواسط نوامبر ۱۹۹۹، کنگره کار کانادا "اتحاد بین المللی" و اهداف آنرا مورد حمایت و تایید رسمی قرار داد. بدنبال این موفقیت مهم، از اواخر نوامبر با اتحادیه های کارگران پست، کارگران اتومبیل سازی و خدمات عمومی کانادا در تماس نزدیک جهت جلب همکاری و دخالت آنان بوده ایم. این تماسها خیلی امیدوار کننده بوده‌اند. کمیته های رهبری سراسری اتحادیه های کارگران پست و اتومبیل‌سازی کانادا و داریل بین رهبر سراسری اتحادیه کارگران خدمات عمومی کانادا در ماههای دسامبر و ژانویه حمایت رسمی از "اتحاد بین المللی" را تصویب نمودند. تماس با سایر اتحادیه های سراسری کارگری در کانادا و کشورهای دیگر از هم اکنون در جریان است.

چرا با وجود دهها لوکال اتحادیه‌های مختلف در شهرهای محل فعالیت شما در کانادا، فقط سراغ تعداد معدودی اتحادیه‌های سراسری رفتید؟

دلیل اینکه در ابتدا ما تنها با تعدادی اتحادیه های بزرگ سراسری ارتباط گرفتیم و موضوع را اینگونه پیش بردیم بیشتر به نوع و خصلت کاری که اتحاد بین المللی در دستور دارد برمی‌گردد. این نهاد در واقع مشابه کمپینهای سراسری ای عمل خواهد کرد که جنبش کارگری در کشورهای مختلف بخصوص در غرب علیه بی‌حقوقی و سرکوب سیاهان تحت آپارتاید در آفریقای جنوبی براه انداختند. کنگره کار کانادا، اتحادیه پست و اتحادیه کارگران اتومبیل سازی کانادا تجارب ارزشمندی در این خصوص دارند.

دلیل دیگر این است که این تشکلهای سراسری هر یک دارای دهها لوکال و تشکل وابسته هستند. بطور مثال، کنگره کار کانادا در برگیرنده ۱۲ فدراسیون کار ایالتی، ۱۲۵ شورای کارگری منطقه‌ای و در حدود ۱۰۰ اتحادیه صنفی سراسری و ایالتی میباشد که دو میلیون و سیصد هزار کارگر متشکل را نمایندگی می‌کنند. کنگره کار کانادا همچنین عضو کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد و چندین نهاد بین المللی دیگر می‌باشد. پشتیبانی کنگره کار و اتحادیه های سراسری کانادا و همکاری آنان با اتحاد بین المللی در حمایت از مبارزات کارگران ایران، حمایت سازمانهای وابسته و مرتبط به آنان از این نهاد را بمراتب آسانتر خواهد کرد. بعلاوه، این نهاد عملاً فعالیت محلی محدود و معینی در شهرهای مختلف کانادا و اروپا و آمریکا

خواهد داشت. عمده فعالیتهای اتحاد بین المللی در حمایت از مبارزات کارگران ایران پیشبرد کمپینهای اعتراضی و تحمیل‌گر، پروژه‌های لابیستی، اعمال فشار و اقامه دعوی کردن و فعالیتهای تبلیغی و آموزشی در سطوح سراسری و بین المللی خواهد بود. جوانب مشخص این کمپینها و فعالیتهای از طریق مشورت و رایزنی کردن با هیئت مشاورین و اسپانسورهای اتحاد بین المللی تعیین خواهد شد.

"هیئت مشاورین" چه نقشی در این نهاد ایفا خواهد کرد؟ آیا تعداد اعضای این هیئت در همین سطح باقی خواهد ماند؟ اصولا معیاران در این زمینه چیست؟

بمنظور تضمین وجود مکانیزمهایی جهت تبادل نظر، ارزیابی و تصمیم گیری راجع به جهت‌گیریهای آتی و نحوه پیشبرد اهداف اتحاد بین المللی، طرح ایجاد "هیئت مشاورین" را به پل پیروت و اورت هوگرز، نمایندگان سراسری کنگره کار کانادا و اتحادیه پست که در این دوره رابط رسمی ما با تشکلهایشان بوده‌اند، پیشنهاد کردیم که مورد استقبال و موافقت آنان قرار گرفت. از اینرو پل پیروت و اورت هوگرز که هر دو از فعالین قدیمی و مترقی در جنبش کارگری کانادا می‌باشند رسماً به نمایندگی از طرف کنگره کار و اتحادیه پست کانادا عضو هیئت مشاورین اتحاد بین‌المللی هستند. رضا مقدم و من بعنوان هماهنگ‌کننده سراسری اتحاد عضو هیئت مشاورین هستیم. اکنون که این نهاد رسماً اعلام موجودیت کرده است، تلاش وسیعی خواهیم نمود که تعداد هر چه بیشتری سازمانهای کارگری از کشورهای مختلف به این حرکت بپیوندند. این در ضمن بدین معنا خواهد بود که هیئت مشاورین اتحاد بین المللی از جمع کنونی وسیعتر خواهد شد که یکی از اهداف ما همین است و فکر می‌کنیم همکاری وسیعتر بر مبنای منفعتهای جهانی طبقه کارگر قطعاً به توان این حرکت خواهد افزود. حداقل معیار برای کاندید شدن جهت عضویت در هیئت مشاورین، حمایت رسمی از اهداف اتحاد بین المللی به نمایندگی از طرف یک اتحادیه و یا نهاد کارگری سراسری مستقل، معتبر و شناخته شده می‌باشد. چهارچوب کلی ساختار و نحوه مشارکت و پیشبرد فعالیتهای اتحاد بین المللی در نوشته ای جداگانه منتشر و در هومپیج اتحاد نیز درج خواهد شد.

قدم بعدیتان چیست؟

اطلاعیه اعلام موجودیت اتحاد بین المللی و اهداف آن در سطح وسیعی پخش شده است و امیدواریم این آغاز تلاشی از نظر کیفی مجهزتر در دفاع از مبارزات کارگران ایران باشد. با توجه به اهداف اتحاد بین المللی و الویتهایی که وضعیت طبقه کارگر ایران ایجاب کند، فعالیتهای متنوعی در دستور روز این نهاد قرار خواهند گرفت. موفقیت این فعالیتهای به عوامل بسیاری که بعضاً خارج از اراده و توان ما هستند بستگی دارد. اما نقش همستگی بین المللی کارگری و کوشش مستمر ما در جهت پیشبرد و نهادی کردن این مبارزه اساسی است و بدون آن براحتی می‌تواند بی اثر شود. از اینرو از همه تشکلهای و اتحادیه های کارگران و فعالین و مدافعین حقوق کارگری دعوت می‌کنیم از این تلاش بین المللی در حمایت از مبارزات طبقه کارگر ایران پشتیبانی نمایند.

به نقل از کارگر امروز شماره ۶۴

Adress:
W.T,Box 6043
121 06J-HOV,Sweden

Homepage:
www.workertoday.com

Post Giro:989012-0
W.T,Box 6043
121 06J-HOV, Sweden